

ILFORD

PAN F FILM
SELOCHROME
HPS FILM
HP 3 FILM
FP 3 FILM

הנומחים בצלום משתמשים בסרטי

ILFORD

להשיג בכל בתי מסחר לצלום

א. ברנר

שדרות רוטשילד 15
תל אביב. טלפון 65421

בית החרושת

„תלווה מודל“

מחפש:

דוגמנית מתחילה

לעבודה במפעל

שעות העבודה הן 9.00-17.00
מועמדות שמירות גופן היא —
חזה 92 ס"מ מתניים 65 ס"מ
ירכיים 96 ס"מ

מתבקשות לפנות ביום רביעי,
24.4, בשעות העבודה למשרד
המפעל, רחוב השומר (כביש
תל ליטוונסקי הישן), בני-ברק

● מתנת החג הנאה ביותר
תשיג ללא ספק אצל ויקטור,
החנות האלגנטית להלבשת גבי-
רים מתלאביב, רחוב בן-
יהודה 6 (ליד מוגרבי). עניבות
פאר מרהיבות עין, חולצות
לקיץ ומכנסיים בגזרה חדישה
ביותר יהיו השי הנאה ביותר
לבריווגך לחג. אצל ויקטור
אפשר למצוא מבחר עשיר ו-
רבגוני של מתנות והלבשת
גברים לעונה החדשה.

● חג העצמאות הגיע ואתו
הקיץ ועונת הטילוים. הכן את
הווספה שלך לקראת יציאתך
בדרכי הארץ. אין הנאה גדולה
מאשר לטייל עם בת-יווגך על
קטנועך עם מגן-רוח משל
מנחם, מתלאביב, רחוב הר-
צל 82. מגן-רוח של מנחם
מבטיח לכם בילוי נעים וטיול
בטוח.

המשפחת שילדיהן נישאו אחד לשני. כש-
חביבה בגרה, הפכה לעזרה יפת-תואר,
השיאו אותה לנעים, אם כי כבר אז ידעו
שהוא סובל ממחלת-נפש.

שנה לאחר נישואיהם נולדה בתם טובה.
הבן הקטן, דני, הוא כיום בן 4. אולם הי-
לדים לא השפיעו לטובה על חייהם הי-
משותפים של נעים וחביבה.

„היא הייתה שקטה ומצניעה-לכת, התלוצ-
נה רק לעיתים רחוקות,“ מספרים השכ-
נים. אולם נראה היה שהיא סובלת. נעים
נהג לבוא הביתה לעיתים תכופות כשהוא
שיכור, היה מקים שערוריות. הילדים הס-
תובכו רעבים למחצה. בזמן האחרון הפי-
סיק חנגלי לגמרי לצאת לעבודה, אם כי
היה לו מקצוע טוב — טיחות.

המשבר הסופי התחיל בראש-השנה. הבני-
בה עזבה את הדירה עם ילדיה, עברה לגור
אצל הוריה. ברמת-חן. אולם בשבועיים הי-
אחרונים החלה חביבה שוב להופיע בבית
שברחוב הפרנס, שם הייתה לווה זירה קט-
נה בת חדר וחצי.

„לאחרונה ראיתי אותה ביום שישי“,
סיפרה אחת מדירות הבית, „היא הייתה
חיכנית ושקטה. אמרתי לה שהתגעגענו
אליה, ואני שאלתי מתי תחזור לגור ב-
דירה. היא שמחה מאוד לשמוע זאת ואמ-
רה שתחזור בקרוב.“

נרות מן המכולת. על יסוד סיפורי
השכנים והחקירה המשטרתית, ניתן לשחזר
באופן מדויק למדי את מאורעות אותו
יום גורלי של ה-21 באפריל.

בבוקר אותו יום יצא חיים חנגלי מן הי-
בית, וניגש למטה המשטרה ברחוב דיונגוף.
הוא בא להתלונן כי אשתו מנסה להרעיל
אותו. הצהרה דומה מסר חנגלי כמה ימים
לפני כן לעורכת-הידן מרים אברהם, אשר
יעצה לו לפנות למשטרה. היומנאי רשם
את התלונה.

לאחר מכן, בשעה 3 בערך, הופיע לפני
שערי בית-החרושת עלית, שם עבדה אשתו.
הוא פגש איתה בצאתה מן העבודה, הציע
לה ללכת אתו הביתה. חביבה הסכימה,
הצטרפה אליו. לדירה שברחוב הפרנס הגיעו
השניים בשעה חמש אחר-הצהריים.

אחרי דקות ספורות שמעו השכנים צע-
קות-אימים בוקעות מירית-הקרקע. הצעקות
נמשכו כחמש דקות. אולם איש לא התערב.
כולם חשבו כי זוהי סתם מריבה.

רבע שעה לאחר מכן, יצא נעים חנגלי מן
הבית, כשהוא לבוש בחליפת החג שלו. הוא
נכנס לתנות המכולת הקרובה, קנה נרות.
משם חזר הביתה, הדליק שני נרות ל-
מראשות אשתו המתה. רק אז נעל את הי-
דירה, התייצב במסדרה כדי להודיע על הי-
צאתו. „הזהרתי אתכם שהיא רוצה להרעיל
אותי“, אמר, „אבל אתם לא הגבתם. הייתי
מוכרח להתגונן בעצמי.“

עונה משופעת ברציחות. תוך ש-
בוע אחד בוצעו שני מעשירי-רצח כמעט
זהים בישראל: באשדוד ובתלאביב. בשני
המקרים בוצע הרצח בעזרת סכין-מטבח.
בשני המקרים רצח הבעל את אשתו. בשני-
הם ביצע את הפשע מטורף, אם אשר
אושפו בזמנו בבית-חולים (חנגלי הוחזק
לפני שנים מספר בבית-חולים לחולי-רוח
בבתי-ים). באשדוד, ככתלאביב, נגרם אבדן
חיי אדם בראש ובראשונה עלידי השאת
אשה לחולה-רוח, בגלל מינהגים פרימי-
טיביים.

„כבר לפני כמה חודשים התעניינה מש-
טרת תלאביב בנעים חנגלי,“ סיפר ביום
הרצח מר גוטמן, אחד מדירי-הבית ש-
ברחוב הפרנס 10. „נידמה לי שישב אז
בגלל שיכרות. אמרנו להם כבר אז, של-
דעתנו חנגלי היא חולה-רוח ושצריך לבודד
אותו. אבל נאמר לנו שכל עוד חנגלי לא
מבצע כל דבר מזיק, אי-אפשר לקבוע ש-
הוא מסוכן לסיבה ולסגור אותו בבית-
חולים.“

מכל מקום, משטרת תלאביב קיבלה הור-
כה נוספת למחלת-הרוח של חנגלי: הי-
תלונה לפיה „אשתו עומדת להרעיל אותו.“
אחד מאנשי המשטרה אף שוחח עם חביבה
חנגלי, שהודיעה כי בעלה סובל מהתקפות
מחלת-הרדיפה.

אולם כל זה התרחש זמן רב לפני אותו
יום אחר-הצהריים, בו בוצע הרצח. ועד אז,
לפי קביעת משטרת תלאביב, עדיין לא
ביצע חנגלי מעשה כלשהו, אשר היה מוכה
אותו בתואר „מסוכן לסיבה“.

הסקת מסקנות לגבי מעשים העלולים
להתרחש, אינה נמצאת כנראה בתחום חר-
בוטיה של משטרת תלאביב. עונת הרצח
בישראל נמשכת.

רשימה מוסמכת של תרופות כשרות לפסה,
שנועדה לפירסום במדריך לכשרות אתו
הם מוציאים מדי שנה, לשימוש שלא רק
לעתות חג.

משך שבועות ארוכים ישבו הרבנים עם
רופאים ורוקחים, בדקו איזה תרופות מכי-
לות חומר מטסיס, קמח או חומרי-המץ
אחרים. לתוסף חיברו רשימה של כ-200
תרופות. סיווגו אותם לתרופות אשר מותר
לקבלן דרך הפה, להחזיק בבית לצרכי
הורקה או כפתילות.

אך לפני שרשימה חשובה זו יכלה
להגיע לידי הציבור, נפגעה קשות גאחתם
של רבני וטוריקרתא. הם גילו, כי גם
במדריך לכשרות של רבני אגודת-ישראל
מתפרסמת רשימה ארוכה של תרופות כש-
רות. היתה זו רשימה זהה, ונטוריי-
קראת האשימו מיד את עמיתיהם בהעתקה
בלתי-הוגנת. הם דרשו מרבני אגודת-ישראל
להביא הכחה, כי אכן שוחחו עם אנשי
רפואה וריכזו בעצמם את החומר. אולם
אגודת-ישראל לא יכלה להמציא הוכחות
כאלה.

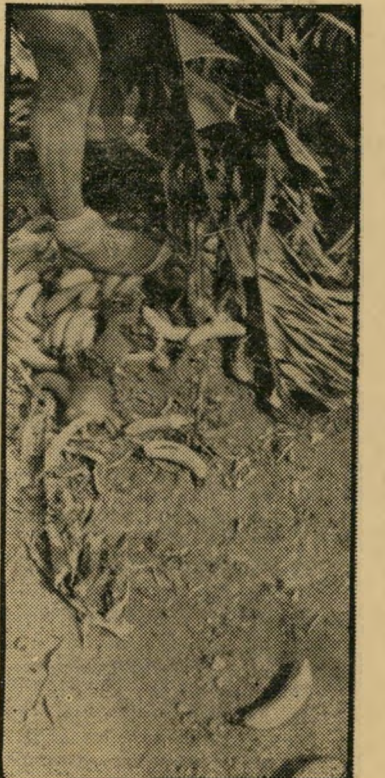
סוד הגניבה הספרותית היה פשוט: גם
בית-הידן הרבני של וטוריקרתא וגם ועד
רבני אגודת-ישראל הדפיסו את הכרזות הי-
כשרות שלהם בדפוס התחיה הירושלמי.
אחד מאנשי אגודת-ישראל ראה שם את
רשימת התרופות בשעת ההדפסה, העביר
אותה בלי היסוסים לבטאונג.

**פשעים
רצח ברחוב הפרנס**

„החניתי את המכונית בחזית הבית, ו-
כבר עמדתי לעלות הביתה, כאשר הבחנתי
לפתע בניידת משטרה הנעצרת לפני הי-
כניסה.“ סיפר בשעות הערב של ה-21 בי-
אפריל, שמואל מנדלבוים, דייר בית מס' 10
שברחוב הפרנס בתלאביב.

„למען האמת, חשבתי לרגע שבאו אלי:
יש לי כמה דו"חות נעוצה בלתי מסולקים.
אבל כשראיתי את עמוס בן-גוריון יורד מן
המכונית, נרגעתי: עד כדי כך אינני שהה.
אולם העניין סיקרן אותי. הלכתי אחריהם.
הם ניכסו לדירה שבקומת-הקרקע, מקום
שם גרה משפחת חנגלי. הם לא נתנו לי
להיכנס פנימה, אבל הצצתי דרך החלון.
המראה שניגלה לפני היה מוזיק. על הי-
ריצפה, בתוך שלולית זמ, הייתה שרועה
חביבה חנגלי. משני צידי ראשה ניצבו
נרות דולקים. על הכיסא, בפניה, ישב ב-
שלוה בעלה נעים. כל הדירה שרצה שוטי-
רים.“

נישואים משפחתיים. נעים וחביבה
חנגלי נישאו לפני שמונה שנים. היוווג לא
עלה יפה. כבר אז לא נישאה לו חביבה
בשימחה רבה. הוריה אילצו אותה לעשות
זאת. חביבה נעעים היו בני-זודים, ועוד
בעיראק, לפני שנים, הסכימו בניניהן שתי-

השמרת בננות בעמק הירדן

את כל העתון לבדם. לא נמצאו כתבים-
מתגודים מבין הסטודנטים, וגם קונים וקור-
אים נמצאו רק בקושי, ובמספר דל.

חיש מהר נגנזה התוכנית לפרסם ירחון,
הוחלפה ברעיון לפרסם שלישון — גליון
אחד לסמסטר. מאחר וכל גליון היה כרוך
בגרעון של 350 ל"י, בעוד שתקציב-ההס-
ברה של האגודה מגיעה ל-2900 ל"י לשנה,
נראה הדבר כהגיוני.

לקראת הגליון השני חיברו שני העור-
כים יצירת-מופת. הם הכינו כתבת-ענק
אובייקטיבית על „האופוזיציה שמחוץ לכני-
סת“ — הקבוצות הרעיוניות השונות, החור-
לקות על המסגרת הרעיונית המקובלת.
העורכים עצמם הקדישו שעות ארוכות בקי-
ריאת החומר הכתוב, כגון המינשר העיברי
ודו-השבועון אתנר, ראינו את ראשי הקי-
בוצות, פרטו את רעיונותיהם בהגיונות.

אגודה שש פלדה. כאשר הגיעה הגי-
ת הגליון לידי ראש אגודת הסטודנטים
בטכניון, צעיר בשם עמנואל פלודת, חשבו
עיניו. היה נידמה לו כי בהזכרת שמותיהם
של גופים משוקצים, כמו הפעולה השטחית,
פגעו צאן וזולף בנכסי-צאן-ברזל. פלודת
(אני רואה בדמוקרטיה דבר מיושן) הח-
ליט להנחית אגרוף-פלדה.

הדפסת הגליון טרם נסתיימה, כאשר הור-
פיע צעיר אלמוני בדפוס, הודיע כי נתמנה
זה עתה לעורך חדש של הקול. אותה שעה
צילצל הטלפון, הודיע דפוס כי אין להמ-
שיך כהדפסה, בהתאם להחלטת החוץ. כא-
שר דרש צאן לראות את הפרוטוקול, נסת-
בר כי הפרוטוקול נעלם. רק אחרי איומים
נמצא המיסמך המסתורי, ונסתבר כי המעי-
רכת הוחלפה רק החל מהגליון השלישי.

לפי כל הסימנים, יהיה זה קול שקט
מאד, שיזכר בלחש על דברים של מה בכך,
לא יזכיר רעיונות יוצאי-דופן.

**חקלאות
השמדה שקטה**

דייגולה, דייגולה,
תקבור את הבננה-לה...
השעה הייתה שעת-בוקר, במשק פלוגי.
קבוצת עובדים התקובה למטע הבננות. לפי-
ניה היה יום-עבודה קשה.
לא היה זה קיץ רגיל. אשכולות הבני-
נות אמנם הורדו מן העצים, אך איש לא
טרח להעמיס על עגלות או להעבירם
לשוק. הם נזרקו פשוט על הארץ, נרמסו
ללא רחם.

בתום יום-העבודה חתם האחראי על טו-
פס: כמות כוזבת-יכואת של בננות הוש-
מדה. תמורת אישור זה יגבה המשק את
המחיר המלא ממשרד-החקלאות.

קובנדר מיוחד. זה קרה השבוע. זה
קרה גם בשבוע הקודם, ויקרה בשבוע הבא.
כי זוהי שיטת-העבודה החדשה של משרד-
החקלאות, כדי למונע עוד-פירוי בשוק.
בשעת, כאשר נודע כי הפרי נזרק למי-
זבלות, התעוררה שערוריה ציבורית. משה
דיין, שהוא רגיש לדעת-הקהל, למד לקח.
מאו מבוצעת ההשמדה בשקט, עלידי קו-
מנד מיוחד, הרחק מעיני הציבור המרוגז.

חוש ומעוף. נימוקי ההשמדה הגיוניים,
למראית-עין. אם יגיעו העודפים לשוק, יר-
דו המחירים. אם ירדו המחירים, ירס
הענף. אי-אפשר להסת בדיוק את ההיצע
בהתאם לביקוש, כי היכול מושפע מגור-
מים רבים, אקלימיים ואחרים.

כך אמר ההגיון הכלכלי. אך הגיון זה
הוא תעודת-עניונו מחרידה — הן לקבוצים
עצמם, הן לשרי-החקלאות, הן לממשלה. אינה
בארץ ישנם רבבות ילדי-רעיוני שהבננה אינה
מגיעה אל פיהם, רבבות משפחות שאין ידם
משגת לקנות את הפרי, בכחירו הרגיל
(זה אגודה לקילו). סוציאליזם משונה הוא
המונע את הפרי מן הנצרכים, כדי להש-
מידו או לקברו.

אילו הייתה לשרי-החקלאות מידה גדולה
יותר של חוש סוציאלי ומצוף, היה מוצא
דרך לשימוש בפרי זה מבלי לקלקל את
השוק, ומבלי להעמיס על הממשלה הוצי-
את נוספות. למשל:

● פניה לבעלי-יכולת להקים בהתנדבות
קרום ציבורית, שתממן את הוצאות ההובלה,
לשם חלוקת הפרי המיותר בחינם לילדי
בתי-ספר בעיירות פיתוח ושכונות-עוני.

● הצעה לצה"ל לקטוף בעצמו את הפי-
רי המיותר לשם חלוקתו לחיילים, כתוספת
למנות הרגילות.

**דח
כשר למהדרין**

רבני וטוריקרתא היו גאים במיבצע
המיוחד שלהם. זו הפעם הראשונה חוברת
העולם חזח 1837